

Dormition
(rozhlasová hra)

AKT I1. scéna: Byt pana Sikorskiho

Ticho, slyšet je pouze tiše hrající vážná hudba v pozadí. Po několika vteřinách je slyšet usrknutí kávy a položení hrníčku na stůl.

POSEL

Víte, že máte být už dvanáct let po smrti?

PAN SIKORSKI

Ano, vím.

POSEL

Ve skutečnosti je vám už padesát dva let.

PAN SIKORSKI

(smutně, smířeně) Ano, já vím. Já vím.

POSEL

Pane Sikorski, dle zákona č. 2/2051 jste se dopustil těžkého zločinu zatajování skutečného věku. Přiznáváte se tedy a jste si vědom svého činu?

PAN SIKORSKI

Ano. Ano. Jsem si toho vědom. Přiznávám se. Přiznávám.

POSEL

Pane Sikorski, víte, co vás teď čeká, že?

PAN SIKORSKI

Ano, já... Ano, vím, ale...

POSEL

Tak se prosím posadte tam do toho křesla a vyhrňte si rukáv.

PAN SIKORSKI

Počkejte, já... Můžu mít na vás velkou prosbu?

POSEL

Ano?

PAN SIKORSKI

Prosím, já... Víím, že na to nemám právo, že... ale... Mohl bych zavolat svou rodinu? Manželku a dcery? Moc vás prosím.

POSEL

Pane Sikorski, víte moc dobře, že toto vám povolit nemohu. Je to protizákonné.

PAN SIKORSKI

Ano, já vím, to přeci vím! Ale prosím, dejte mi tu šanci se rozloučit.

POSEL

Je mi líto, byl jste obviněn z těžkého zločinu. Momentálně nedisponujete žádnými pravomocemi. (Zvýší hlas) Dvanáct let prcháte před zákonem!

PAN SIKORSKI

Copak prchám? Celou dobu žiju tady! Doma!

POSEL

Víte moc dobře, jak to myslím.

PAN SIKORSKI

Jen se chci rozloučit, prosím, pochopte to.

POSEL

Bohužel, na to jste měl dvanáct let.

PAN SIKORSKI

(Pobouřeně, zvýší hlas) A co myslíte, že jsem těch dvanáct let dělal? Myslíte, že jsem se z toho vyvlíkal jen tak? Jen kvůli sobě? Ne! Chtěl jsem, aby aspoň ony měly v tom kousku života něco. Dřel jsem na ně! Všechno jsem to dělal pro ně!

POSEL

Ano, to máte pravdu. Kontrolovali jsme je. Na to, z jakých pocházíte poměrů, si vedou nebývale dobře. A naštěstí legálně.

PAN SIKORSKI

Vidíte? Říkám vám, že jsem to dělal pro ně. Nedělal jsem to kvůli sobě. Nebýt jich, už se dávno nahlásím.

POSEL

(Povzdechnutí) Vaši manželku to nicméně čeká příští rok, to víte?

PAN SIKORSKI

Ano, samozřejmě. Nechce být za zločince, má v plánu se nahlásit. Já... chtěl počkat na ni. Chtěli jsme odejít spolu... Našel jste mě dřív... Prosím, jen rozloučení.

POSEL

Pane Sikorski, já nemohu... (povzdechnutí)

Je slyšet vrznutí židle a pomalé kroky, jak Posel vstane a jde k onu. Během toho jsou slyšet přemýšlivá povzdechnutí Posla.

POSEL

(Tlumenější hlas, jelikož je otočen k oknu) Dobře, jak jsou odtud daleko? Jak rychle jsou schopny... *(Otočí se od okna)* Co to děláte?

PAN SIKORSKI

Nic, to nic není, já...

POSEL

Zmetku. Právě jste je zavolal. Viděl jsem v odraze v okně, jak vám zablikalo modré světlo na krku.

PAN SIKORSKI

Co, ale... Sakra... Počkejte...

POSEL

Blázne, akorát jsem byl rozhodnutý vám to povolit.

PAN SIKORSKI

Prosím ne, prosím, počkejte, jen chvíli...

Pan Sikorski se prudce zvedá ze židle, bouchnutí židle o zem. Rychlé dupavé kroky směrem k Poslovi.

POSEL

Je mi líto pane Sikorski, musím vám aktivovat imobilizér.

PAN SIKORSKI

Jen chvíli- *(Ostrý vysoký tón)* Ááá-

Scénu vyplňuje bolestivé hekání pana Sikorskiho, který je neschopen slova, je slyšet těžké rány, jak se jeho tělo v křečích svíjí na podlaze

POSEL

Pane Sikorski, s definitivní platností jste odsouzen k okamžité smrti. Byl jste seznámen s okolnostmi vašeho zadržení a odmítal jste dobrovolně podstoupit Odchod.

Hekání pokračuje. Posel vyndává injekci.

POSEL

Ten vpich je na tom nejbolestivější... *(Píchnutí injekce do ruky Pana Sikorskiho)* Tak, hotovo. Přeji vám pokojné spočinutí a klid vaší duši. Ať ve smrti najdete odpověď... Je mi líto, pane Si...

Prudké rozražení dveří. Zmatené kroky a zoufalé výkřiky.

MANŽELKA PANA SIKORSKIHO

Alberte! Ne, proboha ne! Teď ne!

DVA MLADÉ DÍVČÍ HLASY
Tati, tati! Prosím, tati!

POSEL
Proboha, proč jste mi neřekl, že jsou tak blízko,
proč...

Ticho, které vyplňuje ženský pláč.

MÍSÍCÍ SE ŽENSKÉ HLASY
Děkujeme tatínku, děkujeme za vše... Sbohem... Máme
tě moc rádi...

2. scéna: Stanice Institutu pro
kontrolu Odchodu

Televizní reportáž

HLASATELKA SMITHOVÁ
Evropský sektor 3, dřívější Britské ostrovy, byl s
definitivní a okamžitou platností vyloučen z
celosvětového programu Pro život. Sektor v posledních
letech neustále nedodržel početní kvóty a silně
zaostával v kontrole věkové hranice. Obyvatelé
utíkali před zákonem a odmítali navštěvovat Centra
Odchodu, kde jsou povinni podstupovat eutanázii.
Zaměstnanci místních Institutů pro kontrolu Odchodu,
známí jako Poslové, nadále nezvládali stíhat
nelegální falšování věku a zařizovat u těchto zločinů
Odchod. V důsledku toho je tento sektor značně
přelidněn a do ostatních sektorů, zejména těch
evropských, tak docházelo k masivní migraci životních
uprchlíků. Ti zde snáze nacházeli prostředky, jak
falšovat svůj skutečný věk. Sektor bude nyní zcela
izolován a dojde ke zvýšení kontroly hranic, což
zajistí především totální zákaz importu a exportu. Ve
studiu máme mluvčího programu Pro život pro celý
Euroasijský kontinent, Jacoba Ransona, dobrý den.

JACOB RANSON
Dobré odpoledne.

HLASATELKA SMITHOVÁ
Pane Ransone, co přesně znamená zvýšená kontrola
hranic? Není pravdou, že k té již ve velké míře
dochází nyní?

JACOB RANSON
To samozřejmě pravda je, přísná kontrolní pravidla
ostatně platí na všech hranicích Euroasijských
sektorů. Co je však myšleno u Sektoru 3 je to, že
nyní nebude již v žádném případě možné přecházet
hranici ani z jednoho směru. Ani oproti vzornému
Identifikačnímu profilu.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Chcete tím říci, že dojde k uzavření hranic?

JACOB RANSON

De facto ano.

HLASATELKA SMITHOVÁ

De facto?

JACOB RANSON

Ano, vstup a odchod bude povolen pouze vyšším úředníkům z programu Pro život.

HLASATELKA SMITHOVÁ

A co rodiny, které zde žijí a mají příbuzné v jiných, kontinentálních sektorech?

JACOB RANSON

Je mi líto, v těchto případech přechod povolen nebude.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Proč k takto radikálnímu kroku došlo zrovna nyní? Je to skutečně momentálně nejlepší řešení?

JACOB RANSON

Rozhodně ano. Sektor 3 se s podobnými problémy potýká k dnešnímu datu již deset let. Ze strany programu Pro život již došlo k desítkám sankcí, které se ovšem nejspíše minuly účinkem. Zástupci Pro život v tomto sektoru nebyli schopni dodržovat stanovené kvóty, bylo zde tisíce nekontrolovaných lidí, drtivá většina za věkovou hranicí. Mnozí také kvůli přelidnění prchali do jiných sektorů, zejména do Sektoru 1, za lepším životem. Černý trh s Čipy byl zde rozšířen mnohonásobně více než v jiných oblastech. Pro takové lidi nebyl problém začít se zcela čistým štítem v jiných sektorech. Na šedesát procent z nich se nepodařilo přijít dodnes.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Co tedy přesně znamená vyloučení tohoto sektoru z programu Pro život?

JACOB RANSON

Program přestane zcela podporovat tuto oblast. Jak po stránce finanční, tak po stránce kontrolní. Centra Odchodu budou stále existovat, bude však už pouze na lidech, zdali zde dobrovolně podstoupí eutanazii.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Nebojíte se však, že zde dojde k naprostému chaosu? Jakmile nebude zákon, který by obyvatelům nařizoval Odchod, může dojít k naprosté pohromě. Rozvratu společnosti a zločinům člověka proti člověku.

JACOB RANSON

Obavy jsou zcela jistě na místě. Zde se hodí přísloví "Člověk člověku vlkem".

HLASATELKA SMITHOVÁ

To je ovšem pro ostatní sektory velmi nebezpečné. Tato situace zcela jistě nebude udržitelná.

JACOB RANSON

Záleží na lidské povaze. V programu Pro život věříme, že v lidech se po nějakém čase opět probudí smysl pro zodpovědnost a morálku.

HLASATELKA SMITHOVÁ

A pokud ne?

JACOB RANSON

(Delší pauza) Omlouvám se, k tomuto nemám co říci.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Kolují fámy o jakémsi konečném řešení. Je na těchto fámách přeci jen nějaký reálný základ?

JACOB RANSON

Zcela jistě ne, fámy zůstanou vždy jen fámy. Víc vám k tomu říci nemohu, nezlobte se.

HLASATELKA SMITHOVÁ

To byl Jacob Ranson, mluvčí Euroasijské sekce programu Pro život, děkujeme. Nyní dále. I v důsledku vyloučení Sektoru 3 z programu se začal opět projednávat návrh snížení věkové hranice. Je celoplošné snížení ze 40 na 35 let skutečně řešením i pro ostatní sektory? Na to se podíváme...

Přepnutí programu

ČLEN VODNÁŘŮ

(Rozčílený a rázný hlas, v pozadí je slyšet hlasité protestující volání a křik)... za své zločiny. Situace je už neudržitelná! Tenhle systém je na spadnutí! Nemůžou diktovat lidem, kdy mají umřít! A teď ještě chtěj snížit hranici? Ženeme se do záhuby! Nemůžou ale ignorovat už tak dost silnou vlnu odporu! Vodnáři se rozrůstají každým dnem. Přidejte se k nám, abychom dali jasný vzkaz, že je poslouchat nebudeme! Sledujte nás pravidelně na našem kanálu, abyste se dozvěděli pravdu! Chovaj nás jak zvířata na porážku! Zítřka bude...

Vypnutí televize; v pozadí je slyšet tlumené a neidentifikovatelné překřikování protestujícího davu, které vyplňuje celou scénu

KAPITÁNKA

Jasně. Ty volové to chtěj ještě snížit. To už se můžu

jít rovnou zastřelit.

Štos papírů bouchne o stůl.

POSEL

(Pobaveně) To je taky účel.

KAPITÁNKÁ

Haha. Víš jak to myslím. Už tak vládne chaos. Černej trh s Čipama je čím dál tím víc agresivnější a propracovanější. Čím dál tím víc lidí si Čipy překupuje. A to ani nemluvim o těch, co si je rovnou vyrvou. Těch naštěstí není tolik.

POSEL

Aspoň máte díky nim práci.

KAPITÁNKÁ

(Pauza) Nech toho laskavě. Pamatuju na dny, a není to tak dávno, kdy jsme měli jen pár desítek Poslů, kteří hravě zvládli pokrýt svou část sektoru. Bylo jen pár bláznů, co si myslelo, že dokáže obelstít Systém a taky jsme na ně rychle přišli. A dneska? Máme tisíce Poslů, zakládaj se nový Instituce pro kontrolu Odchodu a stejně nedokážeme odhalit všechny.

Protestující hlasy na chvíli zesílí, stále však není rozpoznat, co volají. Poté se zase ztlumí
A pak tu jsou tyhle debilní Vodnáři. Banda magorů, podělanejch anarchistů. Vsadím se, že to s tím jde ruku v ruce. Každý den mi řvou pod oknem a každý den jich je víc a víc.

POSEL

To je vlastně trošku důvod, proč jsem s vámi chtěl mluvit, kapitánko Morrisová.

KAPITÁNKÁ

Povidej.

POSEL

Dnes jsem zařizoval Odchod u jednoho, bylo mu padesát dva let.

KAPITÁNKÁ

(*Bouchne dlaní o stůl*) Cože?

POSEL

Slyšíte dobře. Celou tu dobu jsme o něm nevěděli. Nešlo přitom o nějaké velké zvíře. Měl nastřádáno sice více majetku, ale to zřejmě jen kvůli tomu, že toho více stihl. Žádný zazobanec, co si to může jen tak dovolit a všechny kolem sebe si koupí.

KAPITÁNKÁ

Tak jak je to možný?

POSEL

Byl mazaný a dával si pozor. Navíc šifrování Čipu měl taky kupodivu na vysoké úrovni. Jenže ho zradil jeden údaj, který se společně s věkem zfalšovat nedá.

KAPITÁNKÁ

Krevní skupina.

POSEL

Přesně tak. Při nedávné autonehodě jednoho bankéře byl systémem vybrán jako dárce krve. Jenže jeho krevní skupina se neshodovala s tou, kterou má uvedenou v Čipu. Možná to ani sám nevěděl, možná doufal, že to projde. A nebo prostě jen věděl, že nemá na vybranou. Že nemůže odmítnout, jinak bychom ho tak jako tak prověřili.

KAPITÁNKÁ

Smůla pro něj.

POSEL

To ano. A to není vše. Ještě než přijeli Čističi, zjistil jsem, že má na pravém kotníku vytetován znak Vodnářů, dvě vlnky nad sebou.

KAPITÁNKÁ

Myslíš, že ty s tím můžou mít něco společného? Dyť se na ně podívej, uřvaná banda hipíků, který si myslejí, že těma protestama něco změní. Vždyť většina z nich ani nemá odvahu si Čip vyrvat, protože by museli opustit svoje pohodlíčko.

POSEL

Počkejte, tady to nekončí. Zjišťoval jsem, komu ten Čip dřív patřil. Galton Vernier, neříká vám to něco?

KAPITÁNKÁ

Vernier, Vernier... ano, to byla jednu chvíli výrazná postava Vodnářů. Pak se najednou odmlčel, nikdo neví, co se s ním stalo... (Povzdechnutí) Od té doby co zanikla internetová síť je všechno daleko složitější.

POSEL

A pro ně jednodušší... Nicméně, tenhle Galton Vernier je bratr Davida Verniera.

KAPITÁNKÁ

Toho, co někdy před týdnem zaznamenaly skenery, jak se volně pohybuje po městě bez Čipu?

POSEL

Přesně toho. V Čipu nebylo zaznamenáno, že má Galton bratra. Jak říkám, šifrování bylo poměrně kvalitní.

To jsem zjistil až z databáze, když jsem projížděl Davida.

KAPITÁNKÁ

Jak myslíš, že to může souviset?

POSEL

Nemám sebemenší ponětí. Ale podařilo se mi zajistit stopu Čipu, ještě když patřil Galtonovi Vernieremu. Našel jsem, kdy a kde byl vyjmut a voperován Sikorskimu. Bylo to právě před necelými třinácti lety na zapadlém místě hluboko v lesích na severozápadě Sektoru 1. Podle starých satelitních snímků by tam mělo být nějaké stavení.

KAPITÁNKÁ

To je divný, to je hodně divný. Jed' se tam podívat, okamžitě, co nejdřív. Počítám, že ti to zabere několik dní, ale s tím si poradíš. (*Luskne prsty*) Mám poslat někoho s tebou?

POSEL

Myslím, že to nebude nutné. Ani nečekám, že něco najdu.

KAPITÁNKÁ

Špatný přístup. A běž už, musím pracovat.

POSEL

Realistický přístup.

Protestující hlasy davu zesílí. Překřikují se jeden přes druhého a střídají se ve volání: "Vrahové!", "Zastavte popravu!", "Nechte nás žít!" Několik hlasů je jasně zřetelných, jak volají směrem na Posla, který davem prochází.

HLAS Č. 1

Támhle jde jeden! Podívejte se na něj na hajzla!

HLAS Č. 2

Jaký to je, zabíjet nevinný lidi, ty parchante?

HLAS Č. 3

(*Pobaveně*) Pozor, nedívejte se na něj, prej zabíjej pohledem!

Smích

HLAS Č. 2

Shoříš v pekle ty zručdo!

HLAS Č. 1

Vrahu!

Celý dav skanduje tak, aby ho každý slyšel

DAV

Prochází Smrtonoš! Prochází Smrtonoš!

AKT II1. scéna: Na samotě u Verniereho

Televizní reportáž, která uvádí akt II.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Samec Orangutana sumaterského jménem Hermés zřejmě skutečně nese gen, který se vyskytuje i u lidí. V jeho věku 64 let vykazuje znaky čtyřicetiletého jedince.

VĚDEC Č. 1

U vyšších primátů, samozřejmě kromě člověka, není tak jednoduché posuzovat věk pouze podle vnějších fyzických znaků. Hermés původně vůbec nebyl v hledáčku zájmu vědců. Nejmenovaná chovná stanice, která ho vlastnila, byla ve vedení záznamů velmi skoupá. Když se ovšem zcela náhodně přišlo na to, že Hermés může být až 60 let starý, strhla se lavina. Není znám případ takto starého orangutana. Po zevrubném zkoumání jeho fyzických znaků, stejně jako fyzického opotřebení jeho vnitřních orgánů můžeme konstatovat, že Hermés vykazuje znaky průměrného jedince jeho druhu ve věku 40 let. Ovšem dle dohledaných záznamů přišel na svět před 64 lety. Spolu se šimpanzicí Lucy, která letos slaví úctyhodných 87 let, tak patří k jediným dvou známým případům živočichů, kromě člověka, kteří zřejmě nesou mutaci genu způsobující dlouhověkost.

VĚDEC Č. 2

"Gen dlouhověkosti" nebo "Gen nesmrtelnosti", jak mají mnozí tendenci tuto anomálii nazývat, je vskutku nešťastné zjednodušení. Není zatím vůbec známo, zdali ztrátu schopnosti stárnout a v posledku přirozené smrti může způsobovat určitý gen. Z hlediska evolučního to nedává naprosto žádný smysl. Absolutně žádný. Znamenalo by to, že by muselo dojít k naprosto náhodné a nemyslitelné mutaci genů, ke které není naprosto žádný důvod. Zpočátku bylo šíření tohoto jevu relativně pomalé, ale je naprosto nemyslitelné, aby za jev, který se nyní vyskytuje u každého člověka bez výjimky, mohla evoluce. Je to naprosto šílené. Nechápu to. Hermés a Lucy tyto teorie ještě více bortí. Není pravděpodobné, aby se tento efekt zcela náhodně vyskytl u dvou jedinců, kteří sdílejí pouze stejný řád. Navíc to vůbec nevysvětluje, z jakého důvodu je člověk odolný vůči fyzickému opotřebení těla i vnitřních orgánů a proč zcela vymizely takové zhoubné nemoci a choroby jako například rakovina či infarkt. Je to šílené! Nedává to vůbec žádný smysl! To prostě není možné! Není!

Mrtvolné ticho, které pouze velmi sporadicky přeruší tiché zacvrkání cvrčka a slabý vítr,

který se prohání uschlými listy stromů. Kroky jdoucí po suché písčité půdě. Zdálky začíná být slyšet vybrnkávání na kytaru, které je stále zřetelnější

POSEL

Haló?

VERNIER

(Z větší vzdálenosti; kytara utichne) Ano?

POSEL

Vy jste... vy jste pan Vernier? David Vernier?

VERNIER

(Přiblíží se; vesele) Á, to jste vy.

POSEL

Já... Ano. Cože?

VERNIER

Už na vás čekám. Pojd'te.

POSEL

Jak na mě-.

VERNIER

Jste Smrtonoš, ne?

POSEL

Ano, lidé mají tendenci nám tak říkat. Oficiálně jsem nazýván Posel.

VERNIER

Heh, to mě vždycky přišlo vtipný... Hele, je mi jasný, že jste mě viděli přes ty vaše špehovací srandy. Ale čekám na vás už přes pět let, abych byl přesný.

POSEL

Takže víte proč jsem tady?

VERNIER

Jistě. Jdete mě zabít.

POSEL

A-ano. Tedy ne, nejdu vás zabít. Tedy možná ano, možná...

VERNIER

Možná mě jdete zabít?

POSEL

Ne, já... upřímně jsem nečekal, že tady najdu zrovna vás.

VERNIER

A co tu teda děláte?

POSEL

Řeším jeden případ. Galton Vernier.

VERNIER

(Rezignovaně) Jo. Ano. Jo, můj bratr no. A co má být?

POSEL

Poprosím vás abyste si nehrál na to, že nic nevíte. Zjistil jsem toho víc, než si myslíte. Váš bratr z nějakého důvodu přenechal svůj Čip Albertu Sikorskimu.

VERNIER

(Zklamaně) Ale né, takže starej Sikorski to má za sebou?

POSEL

Už je to tak. Je mi líto.

VERNIER

Ale sakra, mně je to líto! Chudák Sikorski. Doufal jsem, že to dá dýl.

POSEL

Dýl? Vždyť mu bylo 52.

VERNIER

(*Dlouhá pauza*) Dáte si čaj? Slyšel jsem, že je to dnes už nedostatkové zboží.

POSEL

A... ano? Tak jo... Rád.

Oba přejdou na verandu domu a posadí se na židli. Nalévání čaje a poté usrknutí

POSEL

Víte, že jsem ještě nikdy pravý čaj neměl?

VERNIER

To mě nepřekvapuje. Mám jednu jedinou pikslu ještě po babičce. Nechávám si to jen na zvláštní příležitosti. Sice už ta chuť není úplně svěží, ale... postačí, když nemáte s čím porovnávat, hm? (*smích*).

Delší pauza

Byl jste to vy, kdo odpravil Sikorskiho?

POSEL

Ehm, ano. Zařídil Odchod.

VERNIER

Bylo to rychlý? Neodporoval?

POSEL

No... byl smířený, ale...

VERNIER

Nemám vám to za zlý. Je to vaše povinnost. Chápu, že každý se snaží nějak přežít... I když taky jste si mohl vybrat jinou práci.

POSEL

... zavolal svou rodinu, aniž bych mu to dovolil. Musel jsem pak použít donucovacích prostředků.

VERNIER

Á Marie a dcerky. Moc je miloval.

POSEL

Byli jste si blízcí?

VERNIER

Já ani tolik ne, můj bratr ano.

POSEL

Na něco se vás zeptám. Co se stalo s vaším bratrem? Jakou máte vy a Sikorski spojitost s Vodnáři?

VERNIER

A proč bych vám to měl říkat?

POSEL

Protože jestli mi to neřeknete, můžu taky na místě zařídit váš Odchod.

VERNIER

A vy to neuděláte tak jako tak?

POSEL

Tedy... No... Původně to vůbec nebylo v plánu. Neřešil jsem váš případ, chtěl jsem jen přijít na to, jakou má spojitost Sikorski a váš bratr. Před týdnem jsme vás sice zaznamenali bez Čipu, ale...

VERNIER

Áha.

POSEL

Takže víte, o čem mluvím?

VERNIER

Samozřejmě, že ano.

POSEL

Mohu se tedy na něco zeptat? Proč? Proč taková hloupá chyba?

VERNIER
Chyba?

POSEL
No že jste byl ve městě a dostal jste se moc blízko ke skenerům. Proč jste vůbec do toho města šel?

VERNIER
Nebyla to chyba. Bylo mi jasný, že tímhle krokem můj život skončí. Jednou. Nečekal jsem to takhle brzy.

POSEL
Kdyby vás nezaznamenal a neidentifikoval, pravděpodobně bychom vás nikdy nenašli. Dohledat jiným způsobem člověka bez Čipu je v podstatě nemožné. Dozvěděl jsem se sice o tomhle místu díky Čipové stopě vašeho bratra, ale pokud bych se nedozvěděl o vás, pravděpodobně bych nikdy nedostal rozkaz se sem vydat a vše by vyšumělo do zapomnění. Schováváte se přes pět let. Proč jste najednou musel do města?

VERNIER
Á, takže bratříček mě už zase jednou dostal do průseru (*plácne rukama o stehna*). Kristaboha.

POSEL
Vlastně za to bratr nemohl. To jeden bankéř za to může...

VERNIER
Bankéř?

POSEL
To je na dlouhé povídání.

VERNIER
Ale nebýt jeho, tak na můjho bratra a ani na mě nikdy nepřijdete.

POSEL
Pravděpodobně ne.

VERNIER
Sakra. Komu se může něco takovýho stát? Samozřejmě, že mně... No jo, zavinili jsme si to všichni sami...

POSEL
Proč jste tedy byl ve městě?

VERNIER
Vidíte támhle ty dvě borovice? A tu květinu mezi nima v tý váze?

POSEL

Ano, co je to, růže? Pardon, květin jsem moc v životě neviděl.

VERNIER

Tulipán. A chápu vás. Ale víte, na světě jsou ještě lidé, kteří neztratili naději. Neztratili smysl pro radování se z krás týhle planety. Některým stále za to stojí složitě a draze shánět právě třeba semínka kytek, sazeničky, a pěstovat je. Pro někoho malicherná a zbytečná činnost, pro pár lidí smysl života. Jedl jste třeba někdy papriku? Nebo rajče?

POSEL

Nejedl.

VERNIER

Vidíte. A někdo si dá tu práci všechno tohle vypěstovat, vyplatit, aby alespoň něco vytvořil. Něco pomáhal stvořit.

POSEL

Takže znáte ve městě někoho, kdo tohle dělá?

VERNIER

Ano, víc lidí. Ale tulipány pěstuje pouze jedna... známá, řekněme.

POSEL

Proč zrovna tulipán?

VERNIER

Byla to oblíbená květina mojí ženy.

POSEL

Ano, vaše žena. V Systému uvedená je, ale vede ji jako bezčipovou. Myslel jsem, že-.

VERNIER

Ano, leží tam pochována. Tam pod tím tulipánem.

POSEL

Omlouvám se, já-.

VERNIER

Nechte to být.

Delší pauza

VERNIER

Bylo to přesně pět let, kdy... kdy mě opustila. Zasloužila si něco pořádného.

POSEL

Tomu rozumím.

VERNIER

Pět let, kdy se to stalo... pár týdnů po tom, co jsme se rozhodli si vlastnoručně odstranit Čip. Člověk si myslí, že je nesmrtelný a pak... taková blbost!

POSEL

Co se stalo?

VERNIER

(Rozčíleně) Otrava. Debilní otrava! Neměli jsme ještě tolik zkušeností s poustevnickým životem. Spletla si jednu bylinu s jinou. Měli jsme si dávat větší pozor. V životě jsme podobný kytky neviděli proboha, řídili jsme se jen podle prastarých encyklopedií. (Zvýší hlas) Bolehlav, podělanej Bolehlav.

POSEL

Cožeto?

VERNIER

Bolehlav. Výtažkem z něho otrávil Sókrate.

POSEL

Koho?

VERNIER

Proboha chlape, nechcete se taky trošku zajímat o historii mrtvých generací? Každopádně... Bolehlav, je hodně podobný andělice lékařské. Nebo kmínu.

POSEL

Vůbec netuším, o čem mluvíte.

VERNIER

To máte jedno. Zkoušela vařit, různé polévky a-.

POSEL

Polévky?

VERNIER

É, horká voda s různou zeleninou nebo kořením a tak.

POSEL

Nedokážu si to představit.

VERNIER

Chápu. Zkoušela teda něco uvařit. Nevěděla jak, nevěděla co s tím. Nakonec se jí z toho něco povedlo. Vrátil jsem se ten den pozdě, byl jsem na dříví. Když... když jsem přišel, už to snědla. Říkala, že to bylo odporný. Stěžovala si, že jí je nějak divně... Než- než jsme zjistili, o co šlo, už přestávala cítit tělo. Trvalo to ještě několik chvil a... pak...

(zlomí se hlas)

POSEL

Moc mě to mrzí.

VERNIER

Mrzí? Zabíjíte lidi sakra! Jak vás může smrt cizího člověka mrzet?

POSEL

Ne, skutečně, já-.

VERNIER

Nerejpejte se v tom.

Delší pauza

POSEL

Proč jste se rozhodli vyndat si Čip?

VERNIER

(*Delší pauza*) To se ptáte vážně?

POSEL

Ne, mám na mysli... proč zrovna vyndání? Proč jste si ho nepřekoupili? Teda nechápejte mě špatně, aspoň tedy já se dívám na takové lidi, jako vy, lépe než na ty co si to koupí a zfalšují. Teda... pořád je to nelegální, ale alespoň...

VERNIER

Nezabíraj tolik místa protože žijou někde v ústraní daleko od civilizace?

POSEL

Tak se to dá taky podat. Sice nevytváří hodnoty, ale...

VERNIER

(*Pobouřeně*) Jak hodnoty sakra? Myslíte, že na tomhle světě existuje ještě něco, jako hodnoty? Co to je? Jak byste je definoval?

POSEL

Třeba udržování světa v chodu. Nějaké zlepšování pro ostatní, pro ten čas, kdy tu na tom světě jsou.

VERNIER

(*Smích*) To snad nemyslíte vážně. (*Pobouřeně, agresivněji*) Zlepšování? To do vás hustěj někde na tý vaší akademii pro vrahy? Svět umírá ve svý nesmrtelnosti. Ve svý nabubřelosti. To, co jsem před týdnem viděl ve městě, mě absolutně šokovalo. Po pěti letech jsem to tam nepoznával. Všude lidi bez domova, který žijou jen pro to, aby umřeli, pro nic jinýho. Nemaj dost odvahy si vzít vlastní život a ty, který

tu odvalu měli, leží mrtví na ulicích. Rozpláclý pod svým vlastním oknem, střelený do hlavy v zapadlý uličce za kontejnerem, protože se už nemohli dívat, jak žijou pro nic. Jak se čtyřicet let plácáj, aby po sobě nezanechali vůbec nic, možná pár potomků, který vrhnou do tohoto mrtvého světa, aniž by si o to sami říkali. A do toho všeho chodí zástupy, ne, jednoduše obrovská masa tupejch ksichtů, který makaj šest dnů v týdně aby co? Tvořily ty vaše hodnoty? Takhle si fakt představujete svět v chodu? V pořádku?

POSEL

To zcela jistě ne, ale...

VERNIER

(Agresivně; bouchne rukou o stůl, hrnečky ciknou, jak se převrhnou a vylijí) A tihle lidi podle vás tvořej ty vaše hodnoty? Myslíte, že jim na něčem záleží? Že viděj v něčem smysl? Dřou, aby alespoň v tý titěrný chvíli co na světě maj měli trošku slušnej život. Planeta umírá. Příroda je totálně zdevastovaná. Je nedostatek všeho. Sucho ničí planetu. Neroste nic, z čeho se dá žít, jen plevel. Nikoho už nezajímá, co bude zítra, co bude za deset let. Člověk by zabil člověka jen pro to, aby měl to co on. Jediný důvod, proč to neudělá je, že Čip by to okamžitě zaznamenal. Fakt si myslíte, že lidstvo ještě v něco věří? Že dělá něco, aby z toho měl užitek někdo jinej? Ani náhodou, všichni myslej jenom sebe. Všichni hrajou jen a jen za sebe.

POSEL

Všichni ne.

VERNIER

(Sarkasticky) Jó máte pravdu. A pak jsou tu lidi jako vy. Lidi co až perverzně věří v tenhle Systém. Že nás dodržování nějakýho řádu spasí. Na to už je dávno pozdě. Nevidíte, nebo spíš nechcete vidět, že lidství jako takový už dávno přestalo existovat. Je to jen přehrada naplněná lidskými pudy, která ne, že praská. Ta už dávno praskla a teď jsme akorát v těch setinách vteřin před dopadem a katastrofou, kterou to přinese.

Delší pauza

VERNIER

(Podrážděně, ale klidněji) A pak jsou tu samozřejmě ti, co si můžou dovolit koupit si načerno přeprodaný Čip. Definice lidské arogance. Vsadím se, že na ty nejbohatší přijdete málokdy, co?

POSEL

Ano, musím uznat, že v tom máte pravdu. Většinou chytíme ty, kteří to ještě dělají s dobrým úmyslem, nedělají to jen kvůli sobě. Nemají takové kontakty a

možnosti. Pak jsou tu samozřejmě ti nejvíc bohatí. U nich...

VERNIER

... to každý ví a přece jim to nikdo nedokáže?

POSEL

Přesně tak.

VERNIER

(Již klidně) A to ani trošku nepřihlédnete k tomu, proč to kdo dělá? *(Uklízí převržené hrníčky)*.

POSEL

Je mi líto, zákon je zákon. Jakmile někdo dosáhne čtyřiceti...

VERNIER

Ale já vim, já vim... Něco mi řekněte. Proč to vůbec děláte? Protože věříte, že se tím teda udrží svět v chodu?

POSEL

Protože... Ano, asi ano. Protože...

VERNIER

Nebo snad kvůli penězům? Smrtonoši jsou jedni z nejlépe placených zaměstnanců programu Pro život, ne?

POSEL

(Povzdechnutí)

VERNIER

Máte děti?

POSEL

Mám. Dceru mám.

VERNIER

Děláte to kvůli ní?

POSEL

A-ano.

VERNIER

A co na to říká?

POSEL

Moc se mnou nechce mluvit. Právě kvůli tomu, co dělám.

VERNIER

Dáváte jí svoje peníze?

POSEL

Nikdy by si je ode mne nevzala. Schovávám je pro ni.
Až tu... až tu nebudu.

VERNIER

Takže vaše dcera je jediný důvod, proč to děláte. Váš
smysl života.

POSEL

Ano, je to... ano, je to můj smysl života.

VERNIER

Kolik vám zbývá?

POSEL

(Delší pauza) Necelý rok.

VERNIER

A to jí radši budete potajmu škodlit peníze, místo
abyste se udobřili a strávili váš poslední čas spolu?

POSEL

(Povzdechnutí)

VERNIER

Ženu máte?

POSEL

Ne... nemám.

VERNIER

Myslel jsem si to. Dosáhla hranice?

POSEL

Ne, ona... ona... zabila se. Sjela autem ze skály.

VERNIER

To je mi líto.

Delší pauza

POSEL

Sikorski, víte on... moc se omlouvám. Chtěl jsem
počkat, měl jsem počkat, ale zpanikařil jsem, když
začal bez mého svolení volat rodinu.

VERNIER

Ne já to chápu. Mně se omlouvat nemusíte. Spíš jeho
rodině.

POSEL

Omlouval jsem se, ale...

VERNIER

Musíte být taky tak trochu za drsnýho, aby z vás lidi měli respekt, co?

POSEL

Vlastně na lítost vůbec nesmí být prostor.

VERNIER

Chápu.

POSEL

Žádné emoce, žádné pochopení. Jsme přeci jen, no, kati.

VERNIER

A přeci jen si tady se mnou už hodinu povídáte.

Delší pauza

Podívejte se, můj bratr... Vodnáři byli dřív něco víc, než jen uřvaní rádoby anarchisti. Snažili se Systém opravdu rozložit, tím myslím totálně položit, zevnitř. Ne jen protestovat, ať ti nahoře něco změní. Chtěli nastolit skutečnou anarchii.

POSEL

A vy jste k nim patřil?

VERNIER

Já stál spíš stranou. Nechtěl jsem strávit celý život jen tím, abych se ho snažil prodloužit. Chtěl jsem prostě normálně žít, aby mi akorát Systém dal pokoj.

POSEL

I proto jste se rozhodl Čip vyndat a nesehnat si cizí na černém trhu?

VERNIER

I proto. Nestál jsem o to, abych si žil relativně v pohodlí, ale za cenu totalitní kontroly. Nechtěl jsem, aby Čip skenoval, kdy jsem kam šel, co jsem si koupil a v kolik chodím spát.

POSEL

Ale bez Čipu jste naprosto vyloučen ze společnosti. Nic si nekoupíte, nikam nemůžete, aniž by vás Systém našel.

VERNIER

Nic jsem nepotřeboval. Všechno, co jsem chtěl, jsem měl tady.

POSEL

A tady to patřilo vám a bratrovi?

VERNIER

Ano, ještě pořád patří. Bratrovi teda pokud ještě žije, od vyndání jeho Čipu jsem ho neviděl...

POSEL

Proč to udělal?

VERNIER

On... Můj bratr je hrozně hodný člověk. Ale zároveň by udělal cokoli, aby Systém rozložil. Byl až moc zfanatizovanej. Jakkoli mohl podvést Systém, tak to udělal. Sikorski byl jeho blízký přítel, jeho mentor, řekněme. Dal mu ho dobrovolně. Dal mu ho, aby mohl Sikorski žít život se svojí rodinou. Takovej, jakej chtěl a zasloužil si.

POSEL

A pak odešel do exilu?

VERNIER

Nějakou chvíli byl s jinými Vodnáři tady. Měli tu malou komunitu žijící jen pro sebe a plánovali zas nějaký to jejich povstání proti Systému. V té době jsem byl ještě mladej. Navštívit jsem ho nemohl, vystavoval bych všechny riziku, že někoho přivedu na jejich stopu. Když jsme se se ženou rozhodli vyndat si Čip a odjet sem, už tu dávno nikdo nebyl. Všechno bylo zpustlé a mrtvé, všechna jejich práce přišla nazmar.

POSEL

A netušíte, kam odjeli?

VERNIER

Netuším, popravdě opravdu netuším. Existovaly určitě ještě další komunity, ale o těch já nic nevím. Jak říkám, to mě nezajímalo. Víte, podle mě to byli prostě fanatici, co chtěli něco změnit, ale stejně by se jim to nepodařilo. Na jednu stranu jsem doufal, že tu bratra ještě najdu a byl jsem hrozně zklamanej, ale na druhou stranu... byl jsem rád, že byli všichni pryč.

POSEL

Rozumím.

VERNIER

A teď už se dáme do toho ne?

POSEL

Do čeho?

VERNIER

Vaší práce, ne? Bolí to?

POSEL

Ne, nebolí, ale...

VERNIER

To vyndání Čipu teda bolelo ukrutně. Myslel jsem, že to nepřežiju.

POSEL

Ano, říká se to.

VERNIER

Nejhorší na tom je, když musíte přerušit nervové spojení s mozkiem. Jako kdyby vám z hlavy vytahovali dlouhej tlustej drát. (Pobaveně) Nemálo lidí si taky udělalo takovou svou malou osobní lobotomií... Ale když zná člověk správný lidi... Tak, jdem na to?

POSEL

Davide...

VERNIER

Nevím vlastně ani vaše jméno. Jak se jmenujete? Teda... doopravdy.

POSEL

(Delší pauza) John Doe.

VERNIER

John, John... (Povzdechnutí) Počkejte přece jenom, ještě než to uděláte... (Hlas se vzdálí) Sakra, někde tady... Ne, tady? (Otevírání šuplíků a různé přehrabování) Jo, tady. (Hlas se přiblíží, šustění papíru). Tohle, víte, co to je?

POSEL

Vypadá to jak mapa severu našeho Sektoru.

VERNIER

To je bývalé Norsko, ano, sever Sektoru 1. Tady, ta drobná červená tečka.

POSEL

Ano?

VERNIER

Nejlíp se tam dostanete z... (zabodnutí prstu do mapy) týhle vesničky. Teda nevím, jak bude vypadat dneska. Možná už žádná vesnička nebude, bylo to jen pár stavení. Nebo naopak z toho bude malý město. Je to pěkněj kus cesty. Ě, sem ještě dojedete autem. Zbytek musíte pěšky. A vezte si teplý oblečení. Hodně teplý. Možná tam ještě bude sníh.

POSEL

Sníh?

VERNIER

Předpokládám, že jste ho nikdy neviděl. Studí, věřte mi.

POSEL

A co... proč... co mi to ukazujete?

VERNIER

Zajed'te se tam podívat. Možná tam najdete někoho, kdo vás bude zajímat.

POSEL

Někoho? Koho?

VERNIER

Omlouvám se, to vám říkat nebudu. Kdyby se to dozvěděl někdo od vás, ten člověk by skončil. Buďto to zkuste, protože vám může říct něco, co já nevím, nebo to nechte být. Nic ale nezaručuju, viděli jsme se dávno, třeba se mu od té doby nepodařilo zjistit nic.

POSEL

A jak víte, že teď s touhle informací okamžitě nepoběžím na vedení? Tam by je určitě zajímal pohyb podezřelé osoby kdesi v pustině.

VERNIER

Nevím, upřímně to nevím. Ale já vám věřím, Johne, víte? To je něco, co už se dneska mezi lidma moc nenosí.

POSEL

(Delší pauza) Proč to děláte?

VERNIER

(Povzdechnutí) Nevím. Jste poslední člověk, se kterým mluvím. A hlavně *(uchechnutí)* bude to znít směšně, ale... představoval jsem si vás úplně jinak.

POSEL

Jak?

VERNIER

Nevím, čekal jsem loutku. Tupej stroj, kterej vykonává rozkazy a kterej mě bez milosti popraví. Aspoň tak vás vždycky popisovali lidi, kterým odpravili někoho blízkého. Řekněte mi, Johne, že vy tohle dělat vůbec nechcete?

POSEL

A kdo by to asi chtěl dělat proboha? Kdo může chtít dobrovolně zabíjet lidi?

VERNIER

Vidíte? Myslíte, že by takhle zareagoval jiný

Smrtonoš? A kdo to může chtít dělat... Třeba ty, který jsem teďka popsal? Ty, o kterých jsem předtím mluvil krucinál? Jste jiný Johne. Vy, jste člověk.

Delší pauza

A teď už dělejte svojí práci. Do jaký žíly? Na pravý nebo na levý ruce?

POSEL

Počkejte, to...

VERNIER

Váháte ve vykonávání své povinnosti, pane?

POSEL

Ne, já...

VERNIER

Musíte to přece udělat, ne?

POSEL

No... měl bych, tedy... musím, ale... Nikdo se to nedozví. Utečte. Řeknu, že jsem vás nenašel a nebylo možné už vás dohledat.

VERNIER

(Pousmání) Řekl jste už tohle někomu?

POSEL

Vlastně... Ne. Tohle dělám poprvé.

VERNIER

Tak neporušujte pravidla. No? Tak honem.

POSEL

Opravdu, nikdo se nikdy...

VERNIER

(Zvýší hlas) Johne, já vás prosím. Byl jsem na světě už dost dlouho.

POSEL

Dlouho? Jenom nějakých čtyřicet pět let. Netvrdil jste předtím něco o tak krátké chvíli, co tu lidé mají?

VERNIER

Myslim dlouho na mě. Už tu nemám žádný účel. Jsou tu jiní, kteří by si to zasloužili daleko víc. Tak jsem to myslel. Já ne. Chtěl jsem za ženou odejít daleko dřív, ale... neměl jsem odvahu... neměl jsem jak...

POSEL

(Zvýší hlas) Založte novou rodinu! Utečte! Mohl bych vám pomoci. Bylo by to sice hodně nebezpečné, ale určitě bychom to zvládli.

VERNIER

Ne, jste hodný, ale opravdu ne.

POSEL

Kdyby přece jen...

VERNIER

Johne. Prosím. Udělejte to. Nechte mě zase být s mojí ženou. Prosím.

POSEL

(Dlouhé mlčení, pak chvějící se hlas) Pane Vernier, přeji vám pokojné spočinutí a klid vaší duši. Ať ve smrti najdete odpověď. Je mi líto. Je mi to moc líto...

AKT III1. scéna: Na samotě u Adama

Televizní reportáž, která uvádí akt II.

HLASATELKA SMITHOVÁ

Program Pro život právě s definitivní platností schválil snížení věkové hranice ze 40 let na 35. Tato radikální změna se s konečnou platností týká nakonec pouze Euroasijského sektoru 1 a 2. Postupem času se uvažuje o rozšíření tohoto nového zákona i do zbývajících sektorů. Co se týče Sektoru 3, není zde kvůli nedávnému vyřazení z programu možná kontrola. Již bylo plošně oznámeno, aby se jedinci ve věku 35 let a výše do 14 dnů dostavili do příslušných Center Odchodu.

Před samotným rozhodnutím panovaly nepokoje a ozývaly se protestující hlasy, které nyní ještě zesílily. Anarchistické uskupení Vodnáři, které se v posledních týdnech rozrostlo o tisíce členů v různých částech sektoru 1 a 2, vyhrožuje napadením a likvidací Center Odchodu, jakožto i fyzickou likvidací zástupců programu Pro život.

Tady Anna Smithová. Toto byly mé poslední zprávy. Děkuji všem divákům za pozornost. Pokoj vaší duši.

ČLEN VODNÁŘŮ

Ty hajzlové! Ty svině to fakt udělali! Snížili hranici. Pokud je ti 35 seš mrtvej! Jsi chodící mrtvola! A žádný výjimky, to si takhle myslíš, že máš ještě pět let před sebou a najednou máš jít chcípnout! A to to ještě neplatí pro ostatní, ale jen pro nás, v Evropě! Proč zrovna my? Slibujeme, že tohle bude mít následky.

Silné skučení větru, pomalé kroky v jemně křupajícím sněhu. Drkotání zubů. Po chvíli hlasité zaklepání na dveře. Za další chvíli se ozve staře znějící hlas za dveřmi.

ADAM

(Nejistě) A-ano? Kdo je tam?

POSEL

Do-dobrý den. Já... poslal mě, é, poslal mě Vernier. David Vernier. Poslal mě... Já vlastně nevím, co tu...

Dveře se se skřípotem pomalu otevřou

POSEL

Dobrý den... *(Naprosto šokovaně)* Proboha!

ADAM

Ano?

POSEL

(Stále šokovaně) Vy jste... Vy jste...

ADAM

Starý?

POSEL

No... ano. Jak je to... jak to... To není možné.
Proboha to není možné!

ADAM

Prosim vás pojďte dál. Jste sám?

POSEL

A-ano. Samozřejmě.

Kroky, zavírání dveří, vítr se utiší.

POSEL

Já vás znám. Já vím, kdo jste.

ADAM

Řekl bych, že každý mě zná.

POSEL

Vy jste Adam. Jste první, jste...

ADAM

"Ten, co neumřel". Ano, to jsem, přiznávám, opravdu já. Dostal jste mne.

POSEL

Řekněte mi jak. Jak je tohle možné?

VERNIER

No, možná přeci jen nejsme všichni nesmrtelní, jak si myslíme. Možná jen stárneme pomaleji. Ale abych řekl popravdě, tak nevím. Opravdu nevím.

POSEL

Můžu... Mohl bych... Nezlobte se... Mohl bych vám šáhnout na obličej?

ADAM

(Smích) To ty vrásky, co? Jen do toho příteli.

POSEL

(Delší pauza) Fascinující. Nemůžu tomu uvěřit.

ADAM

Takže. Přišel jste mne sem jenom ošahávat nebo se dáte do práce?

POSEL

Myslíte jako...

ADAM

Jste Smrtonoš, ne?

POSEL

J-jsem, ale...

ADAM

Takže konečně. Konečně jste mě našli. Jak jste přišli, na to, že to Vernier ví? Co jste mu chudákovi nebohému udělali, aby to prozradil?

POSEL

Ne. Počkejte. Nepřišel jsem... Nepřišel jsem vás, no, zabít.

ADAM

Co jste chtěl po Vernierovi? Zabil jste ho?

POSEL

Já... Řešil jsem jeden případ. Jeho bratra. Byl tam... byl tam náhodou.

ADAM

Takže jste ho zabil.

POSEL

On... Chtěl to sám.

ADAM

Chtěl to sám?

POSEL

No, ano... Nechtěl jsem, chtěl jsem ho nechat jít, prosil mě... Víte, jeho žena umřela a...

ADAM

(Smutně) Eleanor je po smrti? Ale to nerad slyším. Moc hodná žena... Takže předpokládám, že chtěl za ní.

POSEL

Ano.

ADAM

Hm, hm... Poslyšte, jak mám vědět, jestli vám můžu věřit?

POSEL

Nechci, aby to vyznělo jako kliše, ale je to nejspíš to jediné, co vám zbývá.

ADAM

(Smích) Pravda. Podívejte se, mně už je to ve skutečnosti skoro jedno. Už mě nebaví se pořád jen

schovávat. Pojdte, udělám vám čaj, akorát jsem dal před chvílí vařit vodu. Víte, jak je to dávno, co jsem s někým mluvil?

POSEL

A víte, že já před měsícem měl svůj první čaj v životě?

ADAM

(Smích; hlas se vzdálí, chystá na kamnech čaj) To Vernier, že? No jo, vždycky se jím chlubil, ale nikdy nám nenabídl. Že prý si to schovává na speciální příležitosti. Sedněte si.

POSEL

(Odsune židli a posadí se) Znali jste se dobře?

ADAM

To ani ne. Chvíli jsem u něj přebýval, ale bylo to opravdu jen pár měsíců.

Konvice s čajem začne pískat, Adam nalévá vodu do hrníčků a jde si i s ním sednout

POSEL

Pořád tomu nemůžu uvěřit. Jste první, kdo nestárnul. Vy jste to celé odstartoval.

ADAM

To rozhodně ne. Bylo to v době, kdy začal rapidně klesat počet případů rakovin. Pak se přidal úbytek infarktů, mrtvice... Nemohl jsem být zcela první. Jen se na mě přišlo jako na prvního.

POSEL

A podle vás se určila věková hranice 40 let.

ADAM

Je to tak. Bylo mi asi 63 let, kdy lékaři konstatovali, že fyzické opotřebení těla a vnitřních orgánů přísluší jedinci okolo 40 let věku.

POSEL

A pak se začali objevovat další?

ADAM

Tak. Bylo to jak lavina. Najednou se všude po světě začali objevovat případy zastaveného stárnutí. Nezávisle na sobě. Tisíce a tisíce měsíc co měsíc. Do patnácti let byla země naprosto přelidněná a naplno se spustil program Pro život, který každému určil pouze 40 let. Kdo byl v té době nad, musel se nechat usmrtit. Miliardy tehdy přišly o život během chvíle. Ti, kdo se nedostavili dobrovolně, byli tehdy dost brutálně masakrováni. Pak teprve vymysleli instituci, která bude kontrolovat, pokud si bude chtít někdo

život prodloužit. Každému při narození implementovali do krku Čip. Pak vymysleli vás, Smrtonoše.

POSEL

A kdy vy jste se narodil?

ADAM

Už přesně nevím. Každou chvíli bych měl přesáhnout 200 let. Možná už jsem přesáhl, nevím.

POSEL

(Šokovaně) To snad není možné!

ADAM

(*Pousmání; delší pauza*) Co vám Vernier řekl? Proč vás poslal sem?

POSEL

Já... já vlastně ani sám nevím. Řekl mi o Vodnářích. Říkal mi, že dřív byli něco víc, že měli nějaký plán.

ADAM

(*Odfrkne si*) Pf, plán... Ani mi o nich nemluvte. Mám s nimi bohaté zkušenosti. Nebezpečná banda magorů, co si myslela, že spasí život. Různě po světě vznikaly utajené buňky takových fanatiků, kteří se tehdy neštítili například srovnat se zemí Centrum Odchodu v Římě. Ani nemusím zdůrazňovat, že v tom Centru si zrovna nechávaly dobrovolně vzít životy desítky lidí. Zajímalo by mě, čeho si mysleli, že dosáhli.

POSEL

A jaké zkušenosti jste s nimi měl vy?

ADAM

Za koho myslíte, že mě považovali?

POSEL

Za spasitele?

ADAM

Pálí vám to. Přesně tak. Jen proto, že jsem prý byl první. Hlídali mě jako oko v hlavě. V podstatě jsem nebyl nic jiného, než vězeň. Přesouvali mě z místa na místo, protože si umanuli, že po mně Pro život jde a chce mě z nějakého důvodu pro sebe. Taková blbost.

Delší pauza

A víte, co je na tom nejvíc ironického?

POSEL

Co?

ADAM

Jsem neplodný! (*Smích*)

POSEL

Páni.

ADAM

(*Smích*) Promiňte, ale tomu se nejde jinak, než smát. Ty fanatici doufali, že zplodím dalšího spasitele, že budou mít další modlu k uctívání, ale jaksi se to nedařilo (*smích*). Nakonec, při jedné z největší celosvětové čistce Vodnářů, se mi podařilo uniknout. Pak jsem doufal, že už o nich nikdy neuslyším, ale obávám se, že nikdy zcela nezanikli. Pak se začali objevovat noví. Ale to byl jen slabý odvar. Jen jakýsi odkaz, jak by to oni nazvali. Většinou jen protestovali a nic pořádně nekonali. Ještě existují?

POSEL

Právě, že ano. Je jich čím dál tím víc.

ADAM

(*Nejistě, bázkivě*) To není dobré, to vůbec není dobré. Jestli existují tihle na povrchu, musí nutně existovat i ti pod ním. Tihle ukřičení žádné nebezpečí nepředstavují, ale kdoví, co kují ti v pozadí. To může skončit hodně špatně.

POSEL

Myslíte, že to může být vážné?

ADAM

Nevím, nikdy jsem jim nevěřil... Vy... Máte ženu? Děti?

POSEL

Mám dceru. Žena bohužel... ona...

ADAM

Již nežije?

POSEL

Ano.

ADAM

Přesáhla?

POSEL

Ještě ne, ona... byla starší než já a zbývalo ji posledních pár dnů a ona...

ADAM

Odešla sama?

POSEL

Ano... sjela autem ze skály. Neunesla, že... Nechtěla, aby o jejím osudu rozhodoval někdo jiný. A neunesla, že... že neuvidí naši dceru vyrůstat.

ADAM

A to nebyla možnost, že by utekla? Vyndala si Čip, zaměnila ho s nějakým jiným... Neříkejte, že zrovna vy byste nevěděl, jak na to, že...

POSEL

Ne, ona... *(dlouhé povzdechnutí, pauza, pak zlomeným hlasem)* Udělala to kvůli mě. Věděla, že ať by udělala cokoli, dostal bych pak její případ já. Musel bych po ní jít a nakonec jí i... to...

ADAM

To není pravda, mohli jste všichni tři utéct a dožít spokojený život v ústraní. Zachránit jí, zachránit sebe.

POSEL

Právě zrovna u mě to není tak jednoduché. Jsme všichni pod přísným dohledem. Samozřejmě jsme se ženou v jednu chvíli došli do bodu, kdy jsme uvažovali o vyndání Čipu, ale... Chtěl jsem pro naši dceru nějaký normální život, alespoň nějakou šanci na nějakou budoucnost. Ne život na kraji společnosti. V ústraní, v utajení.

ADAM

A víte vy vůbec, máte vůbec v té vaší instituci ponětí, že ještě pořád existují celé komunity? Tohle není jen o jednotlivcích, kteří se schovávají. Jsou to celá společenství lidí, kteří se rozhodli nenechat si diktovat, jak mají vést svůj život a žijí v utajení ve vzájemné pomoci.

POSEL

Ano, samozřejmě, že jsme o nich slyšeli, ale je nemožné je najít.

ADAM

V Evropě jich taky už moc nenajdete. Alespoň já nevím o žádných. V několika jsem nějaký čas žil, ale vždy se na nás přišlo a rozprášily se. To už ani nebyl případ pro vás, všechny rovnou zmasakrovali. Bez ohledu na to, že to byl třeba někdo s legálně drženým Čipem a s neprošlou životností.

POSEL

(Rozčíleně) To je šílené!

ADAM

To je jejich politika. Zachránilo se nás vždy jen pár. Při posledním masakru jsem přežil jen já. To bylo tehdy, kdy jsem se rozhodl, že bude nejbezpečnější žít sám. Ač to zní paradoxně, za celý ten svůj čas jsem nestihl si najít ženu. Ani blízkého člověka. Nikdo už mi nezbyl. Nemohl jsem se už dívat, jak před mýma očima zabíjej lidi, které jsem miloval.

POSEL

Omlouvám se za tu otázku, ale... proč jste teda tady?

ADAM

(Dlouhá pauza, pak pousmáním) Život je příliš cenný na to, abychom ho ukončovali, když on sám nechce.

Delší pauza

A navíc tu mám tuhle prastarou křížovku, kterou musím dokončit *(zašustění papíru)*. Nevíte náhodou hlavní město Bulharska na pět?

POSEL

(Smích) Ne to nevim, ale David by to určitě věděl.

ADAM

(Smích) Jo to máte pravdu. *(Pobaveně)* Byl jste má poslední naděje, ne a ne si vzpomenout.

Delší pauza

POSEL

A kde tedy takové komunity jsou?

ADAM

Předpokládám, že v Americe jich bude dost.

POSEL

Myslíte Americký sektor 1 nebo 2?

ADAM

Myslím, že i v Jižní i Severní je dost možností, kde ukrýt velké množství lidí. Proto tam nikdy nebyl takový problém s přelidněním. Pouště, džungle... V Rusku možná taky nějaké budou. Někde na severu.

POSEL

Myslíte Euroasijský sektor 4?

ADAM

Ale krucinál pořád ty vaše sektory! Co Afrika, o ní už se nikdo asi nestará, co?

POSEL

Ta už byla vyřazená z programu dávno.

ADAM

No jo, tak to bylo vždy. Jakmile má člověk možnost si něco podmanit, rozhodovat o osudu, okamžitě to udělá. Podívejte, kam až jsme to dotáhli. Člověk rozhoduje o smrti člověka.

POSEL

Ale člověk za to nemůže. Nemůže za to, že přestala existovat smrt. Snaží se jen udržovat rovnováhu.

ADAM

(*Delší pauza*) Něco mi řekněte. Kde berete tu jistotu, že opravdu každý člověk přestane stárnout okolo čtyřiceti let věku?

POSEL

No, já...

ADAM

Proč to všichni berou jako samozřejmost? Že musí ve čtyřiceti umřít? Co když přirozená smrt nevymizela zcela? Podívejte se na mne. Pořád ještě netušíme, jak to funguje.

POSEL

Chcete říct, že...

ADAM

... že všechno může být jen součástí něčeho většího. Nějakého plánu na kontrolu lidstva. Co když to bylo na začátku jen několik tisíc jednotlivců, co neumírali? Co když by se dnes už všichni dožili normálního věku a poté skonali stářím?

POSEL

To je přeci šílené!

ADAM

Poslyšte něco vám poradím. Vezměte dceru a utečte. Zbavte se Čipu a utečte někam hodně daleko, kde vás nikdo nikdy nenajde. Za oceán. Najděte si nějakou komunitu, nějaké dobré lidi, kde i ona bude moci založit rodinu a žít tak, jak si zaslouží. Udělejte to, než bude pozdě.

POSEL

Pozdě? Na co pozdě?

ADAM

O jakém si konečném plánu se mluvilo v podstatě od začátku programu. O tom jste snad slyšel, ne? Navíc jestli, jak říkáte, se objevuje víc Vodnářů...

POSEL

Samozřejmě, o konečném plánu se mluví hodně, ale... pochybuju, že na tom bude něco pravdy.

ADAM

Nevím. Myslíte, že ten zmetek co máte v krku slouží jen k osobní potřebě a ke kontrole? Co když umí něco víc?

POSEL

Myslíte jako...

ADAM

Opravdu nevím. Nezejistil to nejspíš ani Vernier, jinak by vám to řekl.

POSEL

To přeci není možné. Přece nás nemůžou jen tak...

ADAM

Vážně věříte někomu, kdo prostě určil, že ve čtyřiceti umřete?

2. scéna: Telefonát

Televizní reportáž, která uvádí 2. scénu

HLASATELKA JOHNSONOVÁ

Tady nová hlasatelka Euroasijského sektoru 2, Olivia Johnsonová. Systém Sektorů 1 a 2 padl. Po ohlášení snížení věkové hranice na 35 let zmizely během několika dní z databáze statisíce, některé zdroje hovoří o milionech, lidí, pravděpodobně kvůli mechanickému odstranění Čipu, ovšem je také pravděpodobné, že byli z databáze vymazáni bez nutnosti odstranění Čipů. U dosud registrovaných jedinců totiž již není možná kontrola věku ani jiných osobních údajů. Dle dostupných zdrojů za tímto činem stojí anarchistická skupina známá pod názvem Vodnáři, která se prý do Systému nabourala. Senzory zaznamenávají extrémně zvyšující se počet jedinců bez řádného Čipu. Další tisíce lidí se snaží dostat legálními i nelegálními cestami přes hranice Sektorů 1 a 2. Program Pro život zároveň potvrdil existenci krizového plánu, který mnozí nazývali jako konečné řešení. Plán s krycím názvem Dormition slibuje vyřešení této nebývalé krizové situace a program Pro život vyzývá všechny občany Sektorů 1 a 2, aby zůstali v následujících několika hodinách doma a nepodléhali panice.

ČLEN VODNÁŘŮ

Lidi sakra, zachraňte se! Okamžitě si vyrvěte Čip, na nic nečekejte a udělejte to! Okamžitě kontaktujte svoje rodiny a známý a zachraňte se! Dormition, jak to ty hajzlové nazývají, není nic jiného než totální vyhubení celý Evropy. Jo, slyšíte dobře, zabijou nás jak krysy, žádný mazlení, chladnokrevná poprava! Už to prasklo, můžou vypnout Čip komukoliv chtějí. Ne Čipy, vypnout člověka! Jo, skrz ty malý parchanty vás prostě zabijou. Konec. Lusknutím prstu prostě nejste. Tvrdí, že za to můžem my, Vodnáři, ale nevěřte jim! Celý tohle je součást jejich plánu. Dělejte! Udělejte to, než bude pozdě. Je to otázka minut! Honem! Dnes smrt nezvítězí, dnes ne!

Poslovi zvoní telefon, resp. komunikační zařízení v Čipu v krku. Po zvednutí je v něm v

*pozadí slyšet hluk a křik panikařících lidí.
Zvuky chaosu vyplňují celý telefonát.*

DCERA

(Vystrašeně) Tati?

POSEL

Jane? Proboha, tak rád tě slyším. Co je, co se stalo?

DCERA

(Uplakaně, panikaří) Tati, co se děje? Všichni tvrdí, že nás chtějí zabít? To přece nemůže být pravda! Proč by to dělali? Všichni se totálně zbláznili! Tati, kde jsi?

POSEL

Kdo, kdo nás chce zabít?

DCERA

Já nevím, oni. Všichni... Systém spadnul, všude je chaos, všichni panikaří, nevědí co se děje... Tati, kde jsi?

POSEL

Jsem... Sakra! Jsem od tebe moc daleko, ale poslouvej mě, dobře mě poslouvej. Na nic nečekej a okamžitě si vyndej Čip. Poslechni mě. Udělej to. Okamžitě!

DCERA

C-co? Vyndat Čip? Vždyť to přece nemůžem! Zabili by nás.

POSEL

Zabijou nás, když to neuděláme! Udělej to!

DCERA

(Začne panikařit víc, pláče) Ta-takže... je to pravda, chtějí nás zabít?

POSEL

Nevím, jestli je to pravda, jen... prostě... udělej to, ano?

DCERA

Když ale, to... já nevím jak... prej to hrozně bolí!

POSEL

Prosím, moc tě prosím! Udělej to, hned! Jsem právě na cestě na...

Dlouhý táhlý tón, všechny hlasy, stejně tak jako všechny zvuky v pozadí náhle a najednou utichnou.

ZPRAVODAJ WATSON

Tady James Watson, zpravodaj Amerického sektoru 1. Evropské sektory 1, 2 a 3 byly právě programem Pro život ukončeny. Krizový plán Dormition, jak se později ukázalo, spočíval v okamžitém vypnutí velkého množství Čipů a tedy k okamžitému Odchodu jejich nositelů. Taková funkce nebyla u Čipů dosud známa. Program Pro život ujišťuje, že tato metodika je uplatnitelná pouze při nebyvalých krizových situacích a nelze uplatňovat na jedince. Pro život k tomuto kroku přistoupil v důsledků pádu Systému pro tyto Sektory, za kterým stojí anarchistické uskupení známé jako Vodnáři.

Ujišťuji obyvatele Amerických sektorů, že mohou zachovat klid. Euroasijské sektory 1 až 3 se potýkaly s dlouhodobými problémy. Především v nedávné době, kdy zde bylo schváleno snížení věkové hranice. vyvstávaly obavy z celospolečenské anarchie. (Začíná zvuková zatmíváčka) Program Pro život dal také zároveň světu jasnou zprávu o nutnosti přísného dodržování předepsaných zákonů, které spočívají především v dodržování stanoveného věku a... (ztlumení do ticha)